2024/920

22.3.2024

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2024/920

af 13. december 2023

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de udviklingsrelaterede hændelser og kriterierne for kalibrering af disse hændelser

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 ([1]) af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012, særlig artikel 26c, stk. 5, sjette afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Med henblik på anvendelsen af de bagudrettede hændelser, der er omhandlet i artikel 26c, stk. 5, tredje afsnit, litra a), i forordning (EU) 2017/2402, er det nødvendigt at præcisere det udgangspunkt, fra hvilket enten stigningen i de misligholdte eksponeringers kumulative beløb eller stigningen i de kumulative tab skal måles. Som hovedregel bør datoen for transaktionens afslutning anvendes som udgangspunkt for målingen. Der kan dog være tilfælde, hvor det ikke er muligt at anvende denne dato for transaktionens afslutning som udgangspunkt for målingen, herunder hvis transaktionen omfatter en genopfyldelsesperiode eller en på forhånd fastsat periode, hvor den securitiserede portefølje opbygges, efter afslutningsdatoen. Det er derfor nødvendigt at fastsætte særlige regler for sådanne tilfælde.

(2) Detachment point (D) for en tranche bestemmer det tidspunkt, hvor tranchens hovedstol er fuldstændig udhulet som følge af tab i den underliggende pulje. Når den beskyttede tranche begynder at bære tab, falder detachment point tilsvarende. For at forhindre, at de trancher, der giver kreditforbedring, allerede er blevet amortiseret, når der forekommer betydelige tab ved transaktionens afslutning, bør den yderligere bagudrettede hændelse, der er omhandlet i artikel 26c, stk. 5, tredje afsnit, litra b), i forordning (EU) 2017/2402, kædes sammen med en reduktion af detachment point for den mest foranstillede beskyttede tranche med henblik på at sikre den kreditforbedring, som den mest foranstillede beskyttede tranche giver i forhold til mere foranstillede trancher, som det eksponeringsleverende institut beholder i hele transaktionens løbetid. Af samme grund bør den fremadrettede hændelse, der er omhandlet i artikel 26c, stk. 5, tredje afsnit, litra c), i forordning (EU) 2017/2402, forekomme, når den forventede udvikling i puljen af underliggende eksponeringer reduceres med en stigning i koncentrationsrisikoen i securitiseringen over tid eller, for transaktioner, hvor koncentrationsrisikoen er mindre udtalt, af en forringelse af den gennemsnitlige kreditkvalitet af denne pulje af underliggende eksponeringer over tid.

(3) En stærkt koncentreret pulje af underliggende eksponeringer øger risikoen for større tab i securitiseringen. Da koncentrationsrisikoen er mere udbredt i puljer af underliggende eksponeringer, som har en lav detaljeringsgrad, er det nødvendigt at fastsætte en tærskel for minimumsdetaljeringsgraden af puljen af underliggende eksponeringer målt ved det faktiske antal eksponeringer i puljen. Hvis koncentrationsrisikoen er mindre udbredt, bør den fremadrettede hændelse være underlagt den gennemsnitlige kreditkvalitet af den underliggende portefølje. For at fastsætte denne hændelse bør kreditkvaliteten af den underliggende portefølje måles fra securitiseringens indgåelse.

([1]) EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35.

(4) Da det ikke er muligt at fastsætte en standardkalibrering, der kan anvendes på alle transaktioner, i betragtning af de mange forskellige typer underliggende porteføljer og strukturer i balanceførte securitiseringer, er det nødvendigt at fastsætte kriterier for fastsættelse af niveauerne for de udviklingsrelaterede hændelser, der er omhandlet i artikel 26c, stk. 5, tredje afsnit, i forordning (EU) 2017/2402. For at sikre, at der ikke er nogen væsentlig risiko for, at trancher, der giver kreditforbedring, amortiseres i et sådant omfang, at der ikke er tilstrækkelig beskyttelse til at absorbere betydelige tab, der opstår ved transaktionens afslutning, bør disse kriterier fastsættes ud fra en forsigtighedsbetragtning. Med henblik herpå bør parterne i securitiseringen teste effektiviteten af de bagudrettede hændelser i et scenario med udskudt fordeling af tab under hensyntagen til de forventede tab i hele transaktionens løbetid på dens afslutningsdato.

(5) For ikke at gribe ind i eksisterende kontrakter, der er indgået før præciseringen af de obligatoriske udviklingsrelaterede hændelser og kriterierne for deres kalibrering, er det nødvendigt at fastsætte en overgangsordning for udestående balanceførte STS-securitiseringer.

(6) Denne forordning er baseret på de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.

(7) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ([2]) —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »mest foranstillet beskyttet tranche« i en securitisering: den mindst efterstillede tranche med hensyn til fordeling af tab, der er omfattet af anerkendt kreditrisikoafdækning i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning

2) »kreditrisikokurv«: et segment i den underliggende portefølje, som eksponeringerne fra den pågældende portefølje er henført til i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, og som indebærer et niveau for kreditrisiko som målt på grundlag af kreditrisikorelaterede kriterier, hvor hvert segment, der gensidigt udelukker hinanden, indebærer en kreditrisiko, der er større end eller mindre end et andet segment

3) »scenario med udskudt fordeling af tab«: et scenario, hvor to tredjedele af det absolutte beløb af tab, der forventes at forekomme i hele transaktionens løbetid på dens afslutningsdato, finder sted i den sidste tredjedel af dens forventede løbetid.

Artikel 2

Præcisering af det udestående beløb i den underliggende portefølje for de bagudrettede hændelser, der er omhandlet i artikel 26c, stk. 5, tredje afsnit, litra a), i forordning (EU) 2017/2402

1. Med undtagelse af de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2 og 3, er det udestående beløb i den underliggende portefølje med henblik på anvendelsen af de bagudrettede hændelser, der er omhandlet i artikel 26c, stk. 5, tredje afsnit, litra a), i forordning (EU) 2017/2402, det udestående beløb på transaktionens afslutningsdato.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Hvis securitiseringen omfatter en genopfyldelsesperiode, er det udestående beløb i den underliggende portefølje det laveste af følgende:

a) det udestående beløb på transaktionens afslutningsdato

b) det udestående beløb ved udgangen af genopfyldelsesperioden.

3. Hvis securitiseringen omfatter en på forhånd fastsat periode, i hvilken porteføljen af securitiserede eksponeringer opbygges, og som begynder på transaktionens afslutningsdato, og hvis aftalen om kreditrisikoafdækning finder anvendelse fra transaktionens afslutningsdato, er det udestående beløb i den underliggende portefølje følgende:

a) i løbet af den på forhånd fastsatte opbygningsperiode er det udestående beløb det maksimale beløb af de securitiserede eksponeringer, der er tilladt i aftalen om kreditrisikoafdækning ved udgangen af den på forhånd fastsatte periode

b) efter afslutningen af den på forhånd fastsatte opbygningsperiode er det udestående beløb det udestående beløb ved udgangen af den på forhånd fastsatte periode.

4. Med henblik på stk. 1-3 beregner parterne i aftalen om kreditrisikoafdækning stigningen i de misligholdte eksponeringers kumulative beløb eller stigningen i de kumulative tab fra transaktionens afslutningsdato.

Artikel 3

Præcisering af anvendelsen af den yderligere bagudrettede hændelse, der er omhandlet i artikel 26c, stk. 5, tredje afsnit, litra b), i forordning (EU) 2017/2402

1. Parterne i aftalen om kreditrisikoafdækning fastsætter en tærskel for den procentvise reduktion af detachment point for den mest foranstillede beskyttede tranche beregnet i overensstemmelse med artikel 256, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([3]) fra dens niveau på transaktionens afslutningsdato eller, hvis securitiseringen omfatter en på forhånd fastsat periode, i hvilken porteføljen af securitiserede eksponeringer opbygges, ved udgangen af denne på forhånd fastsatte opbygningsperiode.

2. Den yderligere bagudrettede hændelse, der er omhandlet i artikel 26c, stk. 5, tredje afsnit, litra b), i forordning (EU) 2017/2402, forekommer på et hvilket som helst tidspunkt efter transaktionens afslutningsdato, hvis faldet i detachment point overstiger den tærskel, der er fastsat i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.

Artikel 4

Præcisering af anvendelsen af den fremadrettede hændelse, der er omhandlet i artikel 26c, stk. 5, tredje afsnit, litra c), i forordning (EU) 2017/2402

1. Den fremadrettede hændelse fastsættes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 eller stk. 4, afhængigt af det faktiske antal eksponeringer i puljen (»N«), beregnet i overensstemmelse med artikel 259, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, på transaktionens afslutningsdato.

2. Hvis N er mindre end 100, fastsætter parterne i aftalen om kreditrisikoafdækning en tærskel for antallet af de største securitiserede eksponeringer mod individuelle låntagere beregnet i overensstemmelse med stk. 3.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

Den fremadrettede hændelse forekommer, hvis antallet af de største securitiserede eksponeringer mod individuelle låntagere beregnet i overensstemmelse med stk. 3 på et hvilket som helst tidspunkt falder under den tærskel, der er fastsat i overensstemmelse med første afsnit.

3. For at bestemme antallet af de største securitiserede eksponeringer over for individuelle låntagere, jf. stk. 2, skal parterne i securitiseringen tage følgende skridt i følgende rækkefølge:

a) De konsoliderer flere eksponeringer mod den samme låntager og behandler dem som én enkelt eksponering.

b) De sorterer de konsoliderede eksponeringer mod individuelle låntagere efter deres udestående beløb i faldende rækkefølge.

c) De tilføjer de udestående beløb for de konsoliderede eksponeringer mod individuelle låntagere, begyndende med den største eksponering, i faldende rækkefølge.

d) Den tilføjelse, der er omhandlet i litra c), skal ophøre, før tilføjelse af den næste eksponering medfører, at det samlede beløb er højere end summen af de udestående beløb for den mest foranstillede beskyttede tranche og de trancher, der er efterstillet den.

4. Hvis N er lig med eller større end 100, fastsætter parterne i aftalen om kreditrisikoafdækning en tærskel for stigningen mellem forholdet mellem det udestående beløb i de højere kreditrisikokurve som fastsat i henhold til stk. 8 divideret med det samlede udestående beløb for alle de securitiserede eksponeringer (»højere kreditrisikokurve-forholdet«) og det tilsvarende forhold på transaktionens afslutningsdato.

Den fremadrettede hændelse forekommer, hvis den tærskel, der er fastsat i overensstemmelse med første afsnit, på et hvilket som helst tidspunkt overskrides.

5. Parterne i aftalen om kreditrisikoafdækning skal i transaktionsdokumentationen klart angive kriterierne for henføring af eksponeringer til kreditrisikokurve.

Med henblik på første afsnit fastsætter parterne i aftalen om kreditrisikoafdækning i aftalen om kreditrisikoafdækning sondringen mellem de enkelte kreditrisikokurve på grundlag af følgende:

a) de ratingklasser, der er omhandlet i artikel 170, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis det eksponeringsleverende institut anvender IRB-metoden i overensstemmelse med nævnte forordnings tredje del, afsnit II, kapitel 3, til at fastlægge kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditrisiko for securitiserede eksponeringer mod selskaber, med undtagelse af specialiseret långivning som omhandlet i litra b), institutter, centralregeringer og centralbanker

b) de ratingklasser, der er omhandlet i artikel 170, stk 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis det eksponeringsleverende institut anvender IRB-metoden i overensstemmelse med nævnte forordnings tredje del, afsnit II, kapitel 3, til at fastlægge kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditrisiko for securitiserede eksponeringer, der behandles som specialiseret långivning, på hvilke metoderne fastsat i nævnte forordnings artikel 153, stk. 5, finder anvendelse

c) de ratingklasser eller puljer, der er omhandlet i artikel 170, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis det eksponeringsleverende institut anvender IRB-metoden i overensstemmelse med nævnte forordnings tredje del, afsnit II, kapitel 3, til at fastlægge kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditrisiko for securitiserede eksponeringer, der behandles som detaileksponeringer

d) i alle andre tilfælde i overensstemmelse med det gældende regnskabssystem, som det eksponeringsleverende institut anvender i sit årsregnskab.

6. Parterne i aftalen om kreditrisikoafdækning henfører følgende eksponeringer til højere kreditrisikokurve fra de kreditrisikokurve, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 5:

a) alle misligholdte eksponeringer som omhandlet i artikel 178, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

b) alle eksponeringer mod en kreditsvag låntager

c) alle andre eksponeringer, der medfører en højere kreditrisiko i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning, bortset fra dem, der er omhandlet i litra a) og b).

Parterne i aftalen om kreditrisikoafdækning udelukker fra den i første afsnit omhandlede henføring alle eksponeringer, der har været genstand for en kreditbegivenhed i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning, og for hvilke der er foretaget en foreløbig eller endelig kreditrisikoafdækningsbetaling, som har reduceret det samlede beløb af den afdækkede tranche og de andre trancher, der er efterstillet den.

7. Hvis de securitiserede eksponeringer omfatter mere end én af de grupper af eksponeringer, der er omhandlet i stk. 5, litra a)-d), henfører parterne i aftalen om kreditrisikoafdækning eksponeringerne til de højeste kreditrisikokurve for hver af disse grupper fastsat i overensstemmelse med stk. 5.

8. Med henblik på stk. 4 er det udestående beløb for de højeste kreditrisikokurve summen af de udestående beløb for alle de securitiserede eksponeringer, der er henført til kurvene i overensstemmelse med stk. 6 og 7.

Artikel 5

Kriterier for fastsættelse af niveauet for de hændelser, der er omhandlet i artikel 26c, stk. 5, tredje afsnit, i forordning (EU) 2017/2402

Parterne i aftalen om kreditrisikoafdækning fastsætter tærsklerne for de udviklingsrelaterede hændelser, der er omhandlet i artikel 26c, stk. 5, tredje afsnit, i forordning (EU) 2017/2402, på et niveau, der sikrer, at alle følgende kriterier er opfyldt:

a) Hændelserne aktiveres, før de trancher, der yder kreditrisikoafdækning, er blevet amortiseret i et sådant omfang, at disse trancher ikke kan absorbere væsentlige tab, der opstår i sidste del af transaktionens løbetid.

b) I forbindelse med bagudrettede hændelser er effektiviteten af disse hændelser blevet testet i et scenario med udskudt fordeling af tab.

c) Hvis det eksponeringsleverende institut anvender tredje del, afsnit II, kapitel 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 til at bestemme kapitalgrundlagskravene for sin eksponering mod securitiseringen, er både beregningen af de forventede tab i løbetiden og de antagelser, der skal foretages i henhold til et scenario med udskudt fordeling af tab, i overensstemmelse med dem, der anvendes til den betydelige og tilsvarende risikooverførselsvurdering i henhold til nævnte forordnings artikel 245.

Artikel 6

Udestående balancerførte STS-securitiseringer med ikke-sekventiel prioritering af betalinger

For balancerførte STS-securitiseringer, der er kendetegnet ved ikke-sekventiel prioritering af betalinger og udviklingsrelaterede hændelser i overensstemmelse med artikel 26c, stk. 5, tredje afsnit, i forordning (EU) 2017/2402, og som blev anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 27, stk. 1, inden den 11. april 2024, kan eksponeringsleverende institutter og SSPE'er uden at opfylde kravene i nærværende forordnings artikel 1-5 fortsat anvende betegnelsen »STS« eller »simpel, transparent og standardiseret« eller en betegnelse, der direkte eller indirekte henviser til disse vilkår, forudsat at disse securitiseringer overholder nævnte forordnings artikel 18.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december. 2023

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand